

ŠKOLNÍ REVUE

E-mail: skolnirevue@centrum.cz

Web: www.zs.streliceubrna.cz

OBSAH

<u>Slovo na úvod</u>	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Mikulášský den	2
Vánoční díly	4
Osmáci v Brně	5
Setkání pod vánočním stromem	6
Nácvik polonézy	9
Kronika školního roku 2010-2011	10
<u>Aktuálně</u>	
<u>Fotosoutěž</u>	12
<u>Kalendárium</u>	
Narozeniny slavných „zimáků“	13
<u>Ankety a rozhovory</u>	
Jak jsme na tom s kapesným	14
Rozhovor s paní učitelkou Zatloukalovou	16
<u>Tajemno</u>	
Velikonoční ostrov – záhadný kout světa	17
Existují upíři?	17
<u>Literární koutek</u>	
Příslloví v příbězích.....	19
Nonsensová poezie	22
Dějepisné rýmování	22
<u>Zábava</u>	
Hledej 10 rozdílů.....	24
Cizí jazyky snadno a rychle	25
Reeklaaamaaa	26
<u>Módní poradna</u>	28
<u>Redakce a řešení</u>	31

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři, vítám Vás na stránkách druhého letošního čísla Školní revue. Vydání dvojky bývá vždy nejkomplicovanější, protože v době, kdy vzniká, bývají redaktoři dost vytížení a také bohužel podléhají náporům virových onemocnění. Nakonec vše ale dospělo ke zdárnému konci.

První část Školní revue je jakýmsi ohlédnutím za předvánočními akcemi, které zaměstnávaly velké množství žáků naší školy, mikulášskou nadílkou počínaje a Setkáním pod vánočním stromem konče. Rubriku Bylo nebylo uzavřeli svými postřehy deváťáci v Kronice školního roku 2010-2011.

K tomu jsme přidali reportáž z nácviku předtančení na školním plese, kterého se opět ujala paní učitelka Hradečná. Co dodat - těžko na cvičišti, lehký na bojišti.

Věříme, že Vás zaujmou i další texty, jako třeba vyhodnocení ankety o kapesném, rozhovor s paní učitelkou Zatloukalovou, připomenutí narozenin slavných osobností v Kalendáriu či setkání s upíry v rubrice Záhady a tajemství.

Literární koutek je nabitý ukázkami slohových a literárních prací. Deváťáci vytvořili příběhy na téma přísloví a sedmáci si zaveršovali v literární výchově a v dějepise.

Nezapomněli jsme ani na rubriku Zábava, kde si můžete potrápit svoji pozornost při hledání rozdílů mezi zdánlivě stejnými obrázky a taky se pobavit naším rychlokurzem polštiny a vietnamštiny. O reklamy se postarali žáci 7.A v mediální výchově. Celé číslo pak uzavírá Módní poradna, která Vám může pomoci s vytvářením vlastního stylu oblékání.

Abyste jen nebyli pasivními čtenáři a mohli si zasoutěžit, připravili jsme pro Vás další fotografickou soutěž na téma Z říše zvířat. Hodně štěstí při fotografování a výběru fotek.

Mgr. Vlasta Sokolová

Školní dvůr a nová tělocvična

Foto: p.Fukan

MIKULÁŠSKÝ DEN

V pondělí 6. prosince navštívil naši školu Mikuláš a o celou záležitost se jako tradičně postarali deváťáci. Již několik dní předem se vše domlouvalo, aby se vše obešlo bez větších obtíží.

Po víkendu se všichni snažili co nejdříve přijít do školy, aby se skupinka vybraná k návštěvě školky, mohla co nejdříve ustrojít a vyrazit. Za hodinku příprav jsme se s paní učitelkou Sázkovou vydali rozdat odměny malým dětem, které se už na nás moc těšily.

Když se skupinka vedená Mikulášem vrátila zpět, začaly návštěvy všech tříd ve škole.

Ke konci vyučování byla na řadě čertovská diskotéka, kde byl celý první stupeň. Všichni malí čertíci dostali odměnu a tím byly úkoly Mikuláše, čertů a andělů splněny.

Přemístili jsme se do kuchyňky, kde byla naše hlavní základna a maskérna, a začali jsme se odličovat a uklízet, abychom stihli oběd a odpolední vyučování.

Překvapilo nás, že i když jsme nic moc nedělali, byli jsme docela unavení. I Mikuláš by rád, že se může po pěti vyučovacích hodinách přivléct do normálního oblečení. Ale stálo to za to, každý dostal nějakou odměnu a každému řekl Mikuláš pár slov chvály nebo mírného pokárání.

Překvapilo mě, jak se toho všichni zhostili. Zapojila se skoro celá třída, každý si donesl oblečení, na kterém jsme se domluvili. Všichni to měli promyšlené, paní učitelka Benešová nám dala trochu uhlí, abychom se načernili, andílky jsme k němu však nepustili, naopak si dávali pozor, aby se o nás neotřeli.

Den jsme zakončili odpoledním vyučováním a poté jsme utíkali domů, abychom se mohli pořádně umýt a odličít.

Lucie Lišková 9. tř.

Foto: Žáci 9. třídy

VÁNOČNÍ DÍLNY

V sobotu 11. prosince se zaplnily prostory základní školy dětmi, rodiči i učiteli, kteří nelenili zanechat vánočního úklidu či odložit nákupy dárků a sešli se tu, aby si vyrobili vánoční dekorace a dárky pro své blízké.

V každé z 15 dílen čekal na příchozí jiný materiál, vyrábělo se z papíru, přírodnin, textilu, skla, proutí, korálků nebo drátků. K tomu všemu celá škola

voněla vánočkami a perníčky. Malým dětem ještě většinou pomáhali rodiče a učitelé, starší žáci si nejenže poradili sami, ale dokonce byli cennými pomocníky organizátorů dílen. Všichni nakonec odcházeli domů s řadou vlastnoručně vyrobených věcí.

Věříme, že tradice vánočních dílen bude pokračovat a nadále se bude těšit alespoň takovému zájmu jako.

Vlasta Sokolová

Foto: p.Fukan

OSMÁCI V BRNĚ

Žáci osmé třídy se 15. prosince vypravili do předvánočního Brna. Kromě nezbytné návštěvy vánočních stánků na náměstí Svobody a Zelném trhu žáci navštívili dvě zajímavé výstavy.

Expozice Terakotová armáda představuje jednu významnou čínskou památku - hliněnou armádu, která sloužila jako posmrtný doprovod prvního čínského císaře. Tato památka byla v Číně objevena před 40 lety. Na originály se sice musíte jet podívat do Číny, ale i tyto kopie určitě stojí za zhlédnutí.

Druhá výstava už byla bližší našemu prostředí. Zabývala se historií obchodu a jako motiv posloužilo prostředí slavné knihy i televizního seriálu Bylo nás pět. Osmáci se tu vrátili do dětských let a zahráli si na obchod jako v mateřské školce.

.....

Text a foto: Aleš Kadlec

SETKÁNÍ POD VÁNOČNÍM STROMEM

21.prosince uspořádala naše škola tradiční Setkání pod vánočním stromem. Mnoho tříd se zapojilo do programu a svými velmi pěknými pohádkami, povídkami, básničkami i písničkami bavily celé úterní odpoledne diváky ve střelické sokolovně.

Paní učitelka Fialová postavila program velmi důmyslně a hned jako první vyslala na pódium svůj sbor, aby diváky pěkně uvítal. Jednotlivá vystoupení pak uváděly dvě žákyně 9.třídy – Kateřina Popková a Lucie Lišková.

Pod vedením paní učitelky Pernové a Brychtové, se předvedli v pěkném světle druháci, kteří potěšili obecenstvo

svými krásnými básničkami o tom, co by si přáli k Vánocům.

Čtvrtáci s paní učitelkou Pernovou spleli dohromady pár známých pohádek a za to úsilí si jako všichni jiní vystupující vysloužili velký potlesk.

Následovaly country tance, vedené paní učitelkou Bezouškovou a Teplou, které nás překvapily novou choreografií a to hned dvakrát, jednou tančili mladší a podruhé starší žáci.

Malý dramatický kroužek si připravil pohádku o Sněhurce, ale jak si jistě pamatujete, tahle pohádka popletená nebyla. Režisér a producent: paní učitelka Svobodová.

Třetí třída si s paní učitelkou Teplou připravila krátké recitační pásmo o zimě.

Následovala Poštácká pohádka, předvedená velkým dramatickým kroužkem a režírovaná paní učitelkou Svobodovou.

Umíte si představit, jaké by byly Vánoce, kdyby se je jaro, léto, podzim a zima pokusili strávit spolu? Podle podání paní učitelky Sázkavské a 6. A, by to bylo velmi zajímavé.

Páťáci vedení paní učitelkou Hradečnou si připravili volnou adaptaci slavné povídky Charlese Dickense Vánoční koleda. Podle mě se s tím popasovali velmi dobře.

Pan učitel Kadlec je známý vtipálek, tak ho všichni známe. Určitě víte, že učí mimo jiné i dějepis, takže se nemůžeme divit, že si vybral pro vystoupení své osmé třídy staré řecké báje a pověsti. Samozřejmě je pojal po svém, staří Řekové by se asi divili.

O neobvyklé zpestření se postarala taneční skupina Mighty Shake Zastávka, finalista talentové show televize Prima, která předvedla hned dvě vystoupení.

BYLO NEBYLO

Na co jsem ještě zapomněla? Aha, na vystoupení 6.B s básničkami o Vánocích, které vlastnoručně, pardon vlastnohlavně, složila paní učitelka Dalecká.

Následovala Čertovská pohádka, kterou secvičily s prvňáčky a jejich patrony z deváté třídy paní učitelky Svobodová a Bezoušková

Celý program pak uzavřelo krátké poděkování a rozloučení a šlo se domů.

Nikomu se do té zimy nechtělo, ani mně. Proti nám, dětem, měli dospělí jednu výhodu - mohli se před odchodem zahřát dobrým svařákem a vánočním punčem, které připravili pan učitel Beneš s paní učitelkou Benešovou.

Manželé Benešovi v akci

Linda Koshi, 7.A

Foto: p.Fukan

POLONÉZA 2011

„Levá, dva, tři, pravá, dva, tři,“ ozývá se z jedné tělocvičny na Základní škole ve Střelčicích. Na první pohled se může zdát, že tu probíhá cvičení vojáků, ale zdání klame. Pod přísným vedením paní učitelky Hradečné tu nacvičuje deset párů polonézu a waltz na školní ples.

Když se na to s mojí kamarádkou díváme, uvědomujeme si, jaký udělali tanečníci během několika týdnů pokrok. Na začátku byli někteří nervózní a báli se, že se to nenaučí.

A taky chápu, že se může paní učitelka Hradečná některým zdát až nepříjemně důsledná, ale musím uznat, že právě díky tomu je dokáže něco naučit. Jinak by asi neměla šanci.

Píšu tento článek a přitom mi do ucha hraje příjemná hudba, naši devátáci tančí a paní učitelka napomíná ty neposlušné. A tak si teď vzpomínám na všechna ta léta, na to, co jsme spolu v naší třídě zažili, a uvědomuji si, že tu

budeme spolu už jen posledních pár měsíců, možná i proto mi ta melodie připadá krásná a smutná...

...Právě teď se někteří snaží schovat, bohužel se jim to nedaří. Opravdu nechápu, jak může mít paní učitelka Hradečná tolik trpělivosti s těmi, co dělají blbosti. Já bych taková být nemohla. Přitom je na paní učitelce vidět, že si to užívá a že je spokojená s pokrokem. A hlouposti, jež někteří vyvádějí? Ty jsou po každém úspěšné zatančení rychle zapomenuty.

Navíc jsem zjistila, že paní učitelka má zajímavá tajemství. Ale „pššš“, ta já nemůžu prozradit ☺. Víc nepovím ani nenapišu, jelikož se loučím, přeci jen si to chci tady vychutnat bez papíru a tužky.

P.S. Děkujeme paní učitelce Hradečné za trpělivost s tanečnicí a za to, že nás nechala nahlédnout pod pokličku.

Kateřina Vitová, 9. tř.

Foto: Vlasta Sokolová

KRONIKA ŠKOLNÍHO ROKU 2010-2011

ANEB

JAK TO VIDÍ DEVÁŤÁCI

Prosinec – leden

☺ Prožili jsme toho mnoho a je velmi těžké vybrat z tolika zážitků. K dobrým věcem patří vyprávění vtipů v hodině matematiky s panem učitelem Benešem a hodiny informatiky s panem učitelem Kučerou.

☺ Už několik týdnů před Setkáním pod vánočním stromem jsme začali nacvičovat představení s prvňáčky, které vymyslely paní učitelka Svobodová a

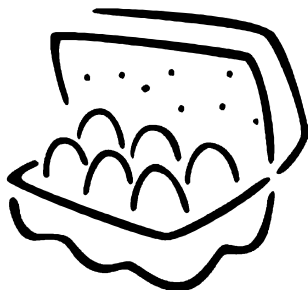
Bezoušková. Bylo obtížné nás secvičit, ale vystoupení se nakonec vydařilo a naše Čertovská pohádka sklidila úspěch.

☺ Nejvíce se mi líbilo představení žáků osmé třídy, kteří humorně pojali staré řecké báje a pověsti a byli bezkonkurenčně nejlepší.

☺ Poslední školní den v roce 2010 jsme si nejprve s prvňáky rozdali dárky a pak jsme měli besídku v naší třídě, kdy jsme hrály hry, které vymyslel pan učitel Beneš.

Nejdřív jsme mysleli, že to bude nuda, ale vše bylo jinak. Nejprve jsme se pobavili brněnským hantecem, dále jsme hráli židličky (vyhrála Marta za tým V.I.P).

To nejlepší přišlo ke konci. Pan učitel nám ukázal plato vajec a řekl: „Zahrajeme si ruskou ruletu. Potřebuji alespoň čtyři dobrovolníky.“

Nikdo se nechtěl přihlásit, dokud se nedovíme, o co v té hře má jít. Nakonec se přihlásili kluci - Kuba, Vašek, Martin D., Tom S. a Marek.

Každý z nich si musel vyrobit z novin večerníčkovskou čepici a vzít si jednu z kostek, které ležely na stole. Kdo

hodil nejvíc, šel za dveře a potom se házel znovu, a komu padlo nejmenší číslo, dostal vajíčko, jež si položil na hlavu a zakryl čepicí.

Ostatní si také nasadili čepice a bylo ticho. Nešťastníci seděli na židlích a třída mlčela, aby tomu, který byl za dveřmi, nenapověděla. Měl se rozhodnout sám, koho plácne přes čepici.

Hra byla úžasná a nakonec přece jen nikdo na hlavě rozplácené vajíčko neměl. I když se to k tomu při poslední „střelbě“ schylovalo - Martin si vybral Kubu, který seděl s vajíčkem na hlavě. Naštěstí Kuba včas uhnul a vajíčko skončilo na zemi.

☺ V roce 2011 jsme do školy přišli s novou energií a tu jsme hned využili. Čekaly na nás pololetky, olympiády a spousta jiných starostí.

☺ V lednu se konalo školní kolo chemické olympiády.

Přestože jsme sulfanem zamořili celou třídu, laboratorní část byla velmi zajímavá, proto doporučujeme schopnějším budoucím deváťákům, aby se to příští rok zkusili taky.

☉ Ve fyzice se nás pan ředitel ptal, které auto je rychlejší než Škoda Fabia. Někteří vsadili na Porsche, jiní na Lamborghini, ale pak nám pan ředitel suverénně oznámil, že Škoda Fabia je rychlejší. Nakonec dodal: „Já to vím, protože tím jezdím.“

☉ V tělocviku jsme cvičili „s holkama“. Hráli jsme basket a holky nestíhaly, protože jsme borci. Hrajeme to totiž na světové úrovni jako v NBA.

☉ Jednou v hodině fyziky nám pan ředitel říkal známky na pololetní vysvědčení a já jsem jako obvykle neslyšel a ptal jsem se, co jsem dostal, a on říká: „No - dvojku jsi dostal. To si, Raždíku, představuješ jedničku, nebo co?“

A já na něho: „Jo, představuji.“

Pan ředitel se zahleděl do své knihy a říká: „Chceš vidět, jak vypadají známky na jedničku? Tak já ti dám nějaký příklad, třeba Holešovská tady má jedna, jedna, jedna, jedna, jedna, jedna. A ty tady máš dva, dva, tři a tři jedničky, z tohoto bych fakt jedničku nevyčaroval.“

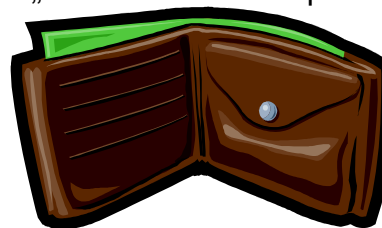
☉ Jako třída jsme se museli shodnout se na výběru třídních triček. Nakonec vyhrál návrh, který nám

namalovala Katka Popková. O barvě jsme měli jasno hned na začátku, zelená vyhrála na plné čáře.

☉ Že trika přišla, jsme se dozvěděli tak, že paní zástupkyně vyhlásila: „Prosím pana učitele Beneše, ať se dostaví do zástupcovny s finančním obnosem pro balík.“ Po chvíli zahlásila: „Prosím paní učitelku Benešovou, ať se dostaví s peněženkou do zástupcovny.“ A

pan ředitel (měli jsme zrovna fyziku) hned dodal: „Beneš zase nemá prachy.“

☉ I když už mám po vysvědčení, nemůžu si pořádně oddechnout, protože nás čekají přijímačky. Nejlépe se teď má Marta Pernová, která dělala talentové zkoušky a už je přijata.

☉ V českém jazyce jsme si s paní učitelkou Sokolovou zkoušeli napsat přihlášky na střední školy a dopadlo to hrozně, skoro všichni to měli špatně, a proto jsme to psali ještě jednou. Až je budeme psát doopravdy, nesmí tam být žádný škrtanec ani chyba. Přihláška musí být vzorná a nepomačkaná, jinak máte smůlu a rovnou můžete jít třeba na pracák.

☉ Od listopadu snad každý týden nacvičujeme polonézu a waltz. Naštěstí už všechny kroky umíme a teď „dopilováváme“ celkový dojem.

☉ Také vymýšlíme výzdobu plesu, se kterou nám pomáhá paní učitelka

Sázavská, celý ples bude pojatý barevně, vesele a ve stylu „maškarní bál“. Celý večer bude pojatý vtipně, dokonce nás

bude fotit i ten divně vtipný fotograf pan Herman. Pro pana ředitele a paní učitelku Hradečnou máme menší překvapení.

☉ Všechny holky se už moc těší, ale kluci brečí, že ples nechtějí (nechápeme je).

☉ Připravujeme také valentýnskou diskotéku, máme objednaných 200 balónků a budete je všichni obdivovat.

P.S.: Tak co, pořád si myslíte, že devátá třída je lehká?

Z prací žáků 9. třídy sestavila Vlasta Sokolová
Obrázky: klipart, hanah-montana-miley-cyrus02.blog.cz, ebrno.info

!!! FOTOSOUTĚŽ !!!

Z ŘÍŠE ZVÍŘAT
Z ŘÍŠE ZVÍŘAT

Milí čtenáři, v únoru začíná další fotosoutěž, tentokrát na téma Z říše zvířat. Podobnou soutěž jsme už jednou organizovali, ale byla zaměřena na domácí zvířata. Nyní tematiku rozšiřujeme o **záběry všech zvířat - domácího mazlíčka, exotických zvířat nebo volně žijících zvířat** – téma je volné. Podmínkou je, aby to nebyly fotky z internetu - spoušť fotoaparátu jste zmáčkli vy, nebo někdo z vaší rodiny či přátel!

Výherci budou odměněni na konci školního roku.

Podmínky účasti:

1. Každý může přihlásit do soutěže **maximálně 10 snímků**.
2. Fotky můžete přihlásit do soutěže **do 30.dubna 2011**. A jak?
 - a) můžete je zaslat do redakce e-mailem na adresu skolnirevue@centrum.cz
 - b) můžete je předat vtištěné na papíře, nebo uložené na CD či flashce paní učitelce Sokolové (sídlí ve školní knihovně)

Ukázky ze soutěže v roce 2008

Kristýna Dostálová, 6.A

Foto: žáci naší školy, účastníci soutěže v roce 2008

NAROZENINY SLAVNÝCH „ZIMÁKŮ“

Tomáš Řepka - 2. ledna 1974

Profesionální český fotbalista, obránce, který v současnosti hraje za pražský prvoligový klub AC Sparta Praha. Řepka je znám jako hráč, který má velké problémy s disciplínou. Po dobu své kariéry byl šestnáctkrát vyloučen, je českým rekordmanem v této statistice.

Jana z Arku - 6. ledna 1412

Francouzská hrdinka a bojovnice proti Angličanům. V šestnácti letech ji vyzval bůh, aby zachránila Francii před Angličany. Ve svých sedmnácti letech odjela za králem Karlem VII, aby ho přesvědčila, že mu zpátky získá Francii. Postavila se do čela vojsk, a i když byla 23. května 1431 upálena, Francie si vítězství už nedala vzít.

Martin Luther King - 15. ledna 1929

Americký baptistický kazatel a jeden z nejvýznamnějších vůdců afroamerického hnutí za lidská práva. V roce 1964 obdržel Nobelovu cenu míru. Jeho život byl násilně ukončen atentátem, ke kterému došlo v Memphisu ve státě Tennessee 4. dubna 1968.

Božena Němcová - 4. února 1816

Božena Němcová byla významná česká spisovatelka. Je považována za zakladatelku novodobé české prózy. Většina z nás ji zná jako autorku pohádek, ale psala i jiné žánry, např. povídky Divá Bára, V zámku a podzámčí. Její nejznámější dílo je Babička. Zemřela 21. ledna 1862.

Marie I. Tudorová - 18. února 1516

Byla královnou Anglie a Irska od 19. července 1553 až do své smrti v listopadu 1558. V procesu potlačování protestantismu bylo upáleno asi 300 církevních rebelů a královna získala přídomek Krvavá Marie.

Jan Werich - 6. února 1905

Český filmový a divadelní herec, dramatik a filmový scenárista. Spolu s Jiřím Voskovcem provozoval Osvobozené divadlo. Většina z nás si Wericha pamatuje z filmů Císařův pekař a Pekařův císař a Byl jednou jeden král nebo zná jeho knihu pohádek Fimfárum. Zemřel 31. října 1980.

Antonio Vivaldi - 4. března 1678

Italský kněz, barokní hudební skladatel a houslový virtuóz. Jeho nejznámějším dílem je soubor čtyř houslových koncertů nazvaný Čtvero ročních dob. Dále napsal více než 500 instrumentálních koncertů pro nejrůznější nástroje, 50 oper, 86 sonát a řadu symfonií.

Bedřich Smetana - 2. března 1824

Významný český hudební skladatel. Je znám především svým symfonickým cyklem Má vlast a několika operami. Jeho skladby vznikaly v období romantismu. Ke konci života ohluchl, přesto se hudbě věnoval dál - až do své smrti v r. 1884.

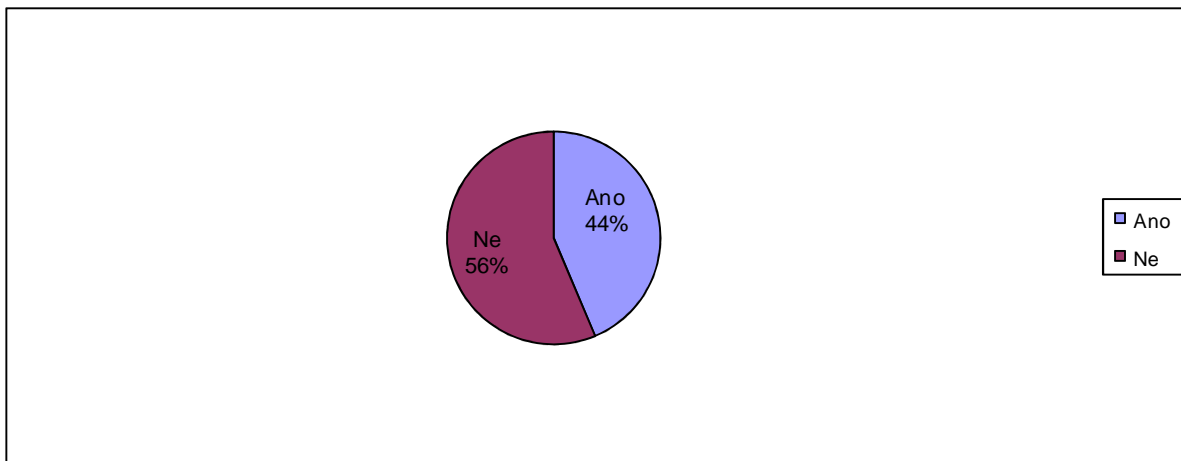
Eliška Stehnová, 9. tř.

Zdroj: internet

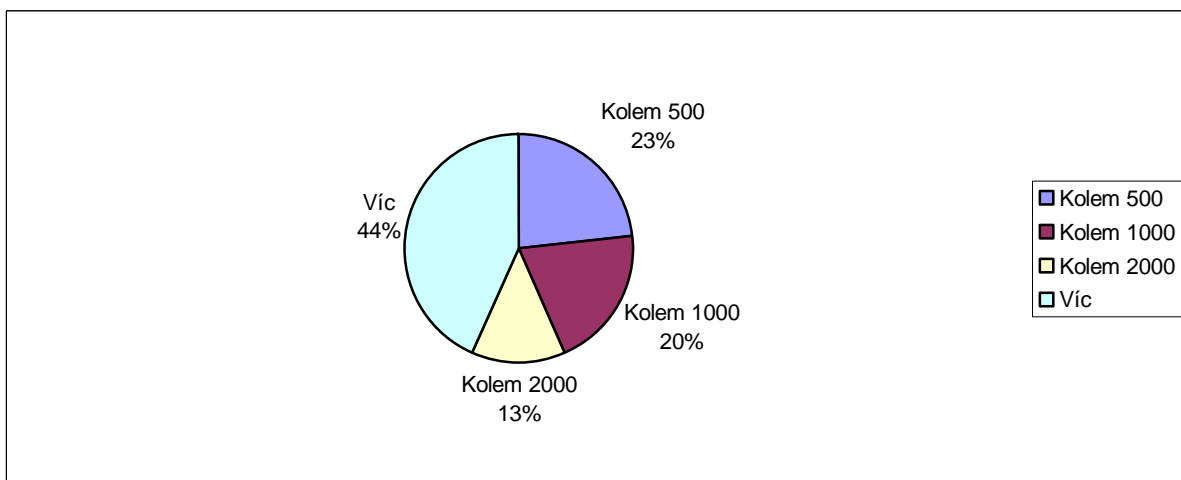
JAK JSME NA TOM S KAPESNÝM?

Mít tak dost peněz a moct si koupit, co chci! Sen velkých i malých. Dospělí si vydělávají, ale co děti? Kromě brigád, které jsou však jen pro ty starší, bývá zdrojem příjmů kapesné. Jak jsou na tom žáci naší školy, to jsme se pokusili vysledovat.

1. Dostáváš pravidelně kapesné?

2. Kolik sis nejvíc z kapesného a dárků našetřil/a?

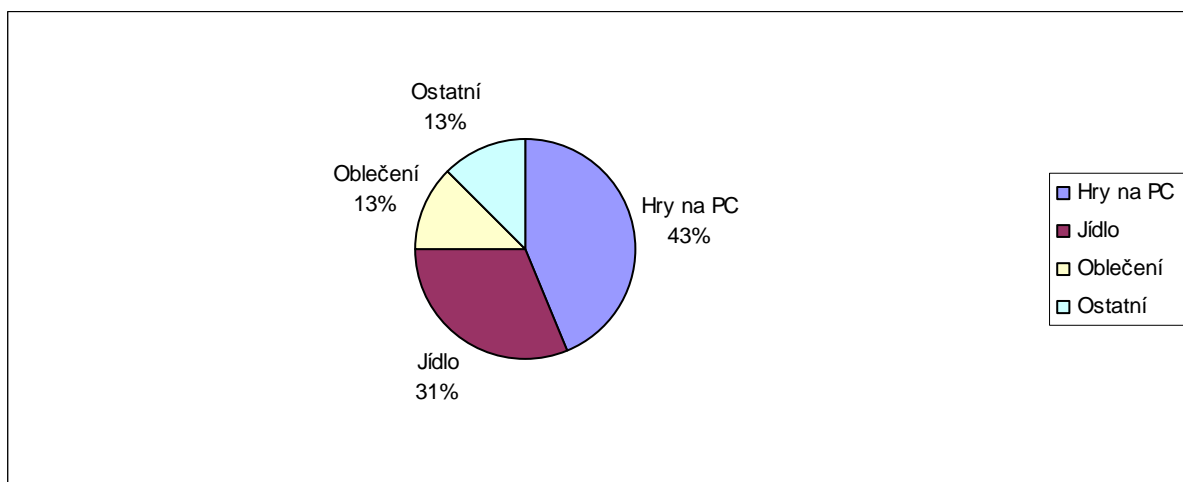

U této otázky zpovídaným došla slova, nevěděli. Ale částka, která z jedné žákyně vypadla, byla astronomická! Neuvěřitelných 30 000!

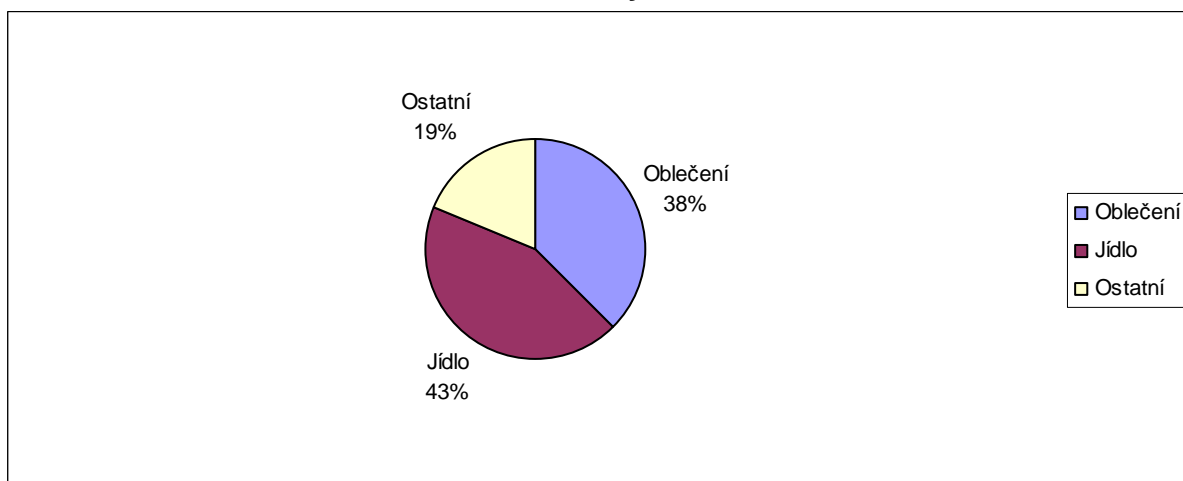
3. Za co nejvíc utrácíš peníze?

Kluci

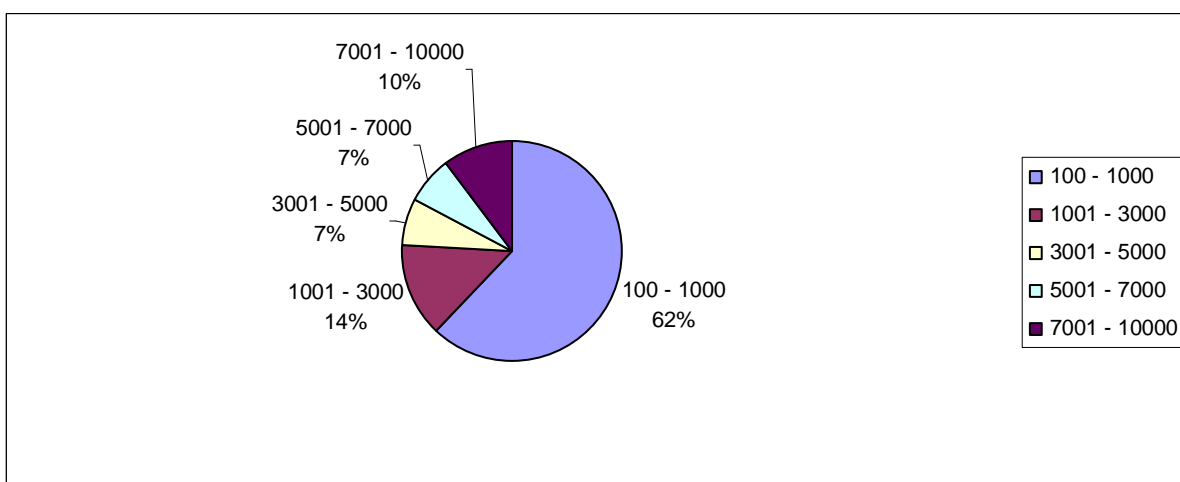
Tady není co dodat. Prostě kluci nejraději hrají PC hry.

Holky

No prostě jídlo vítězí!

4. Jak vysoké kapesné bys sis přál/a ?

Odpovědi byly různé. Většina zůstala nohama na zemi, tj. v reálu, maximálních 10 000 si neumím představit. Co když má rodina 5 dětí?

Patrik Litschmann, 6.A

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU ZATLOUKALOVOU

Jak asi všichni víme, na naši školu nastoupila v letošním školním roce nová učitelka anglického jazyka. Nelenili jsme a připravili s ní rozhovor.

1. Na jaké škole jste učila, než jste přišla do Střelice?
Na Gymnázium P.Křížkovského s uměleckou profilací.
2. A proč zrovna Střelice, čím upoutaly Vaši pozornost?
Chtěla jsem učit na malé škole, mám ráda klid, pohodu a přátelské vztahy.
3. Jak se u nás cítíte? Jaký dojem na Vás naše škola udělala?
Velice dobře, moje očekávání byla splněna.
4. Jsou na Vás žáci a učitelé hodní?
Učitelé jsou vstřícní a žáci přiměřeně hodní.
5. Proč učíte zrovna angličtinu?
To je těžká otázka, líbí se mi už od základní školy.
6. Máte vystudovaný i nějaký jiný předmět?
Matematiku.
7. Co podle Vás nejlépe zabírá na zlobivé žáky?
Nejlepší je nějak je zaměstnat.
8. Máte děti? Kolik? Kolik jim je let
Ano, dvě. Terezce je jedenáct let a Honzíkovi osm.
9. Děti rodiče obvykle zlobí, jak Vás zlobí ty Vaše?
Zlobí asi tak jako všechny, nic zvláštního.
10. Už se Vám znalost angličtiny moc hodila někde v cizině?
Všude, kde jsem byla, jsem angličtinu mohla použít.
11. A naopak - dostala jste se někdy do země, kde Vám angličtina byla k ničemu?
Ne.
12. Sledujete filmy i v anglickém jazyce?
Občas ano.
13. Odkud pocházíte? Musela jste se někdy stěhovat?
Narodila jsem se ve Zlíně a několikrát jsem se s rodiči stěhovala. Nejdřív do Uherského Hradiště, pak následovala Plzeň a Brno. S manželem a dětmi bydlíme v Brně.
14. Zjistili jsme, že je váš manžel meteorolog. Důvěřujete jeho předpovědím?
Jeho předpovědím důvěřuji a občas mu i vyjdou.
15. Co nejraději děláte ve volném čase?
Relaxuji s knížkou v ruce, nebo s motýčkou na zahrádce a jezdím s rodinou na výlety.
16. Připravujete zájezd do Skotska. Co zajímavého je v nabídce?
Program je nabitý – příroda, památky, a to nejen ve Skotsku, ale i v Anglii. Mimo jiné navštívíme Londýn a Oxford.

Děkujeme za rozhovor a přejeme Vám, ať se zájezd vydaří a ať jste u nás i dál spokojená.

Linda Koshi, 7.A a Sára Šilgeraiová, 7.A

VELIKONOČNÍ OSTROV – ZÁHADNÝ KOUT SVĚTA

Velikonoční ostrov, místními obyvateli nazývaný Te Pito o te Henua („Pupek světa“) nebo také Rapa Nui („Velká země“), je jeden z nejvíce izolovaných kousků pevniny naší planety. Od jihoamerického kontinentu je vzdálen asi 3700 km a od nejbližšího obydleného ostrova jej dělí téměř 2000 km.

I když je malý, má jenom necelých 164 km², zná tento ostrůvek celý svět. Je znám především díky své kouzelné atmosféře a sochám moai. Skoro celou jeho plochu pokrývá národní park Rapa Nui, patřící na seznam kulturního dědictví UNESCO.

Jeho záhady lákají vědce i amatéry z celého světa:

- Odkud pocházejí původní obyvatelé?
- Co je inspirovalo k tvoření soch moai?
- Jak je navzdory jejich velikosti transportovali z kráteru vulkánu Rano Raraku na pobřeží?

- Měly sochy představovat zemřelé předky nebo bohy, ke kterým se domorodci modlili, anebo byly jen kamennými strážci ostrova?
- Jak se podařilo tak obrovské kusy kamene vztyčit na kamenné plošiny „ahu“?

Skupinky moai se nacházejí na několika místech ostrova. Mnohé sochy jsou bohužel pobořeny, za to může možná jejich stáří, místní klimatické podmínkami nebo úmyslné ničení lidmi při kmenových válkách. Některé leží povalené na zemi, z jiných zbyly již jen ruiny. Je to velmi smutný pohled.

Několik plošin bylo zrekonstruováno a několik desítek majestátních moai bylo znovu vztyčeno během archeologických prací v 60. až 90. letech minulého století.

Příště o tom, co máme společného s tak exotickým místem my, Češi.

Jan Švestka, 6.A

Zdroj: www.cestovani.idnes.cz, časopis 21.století

EXISTUJÍ UPÍŘI?

Příběhy o upírech – nemrtvých lidech, živících se lidskou krví rozhodně slyšel každý z nás. Povídky o těchto (ne)tvorech totiž patří u milovníků hororů k nejoblíbenějším.

Víra v upíry, démony, kteří pijí lidem krev, byla rozšířena po celé Evropě. Jde o velmi starou pověru rozšířenou v mnoha zemích. A pozor, někteří lidé věří v existenci upírů dodnes.

Kdo je vlastně upír?

Upír není ani živý, ani mrtvý, přes den se ukrývá před denním světlem v rakvi a v noci vychází za potravou, tedy krví, ponejvíce lidskou. Platí na něj česnek a neodráží se v zrcadle. Stane se jím člověk, který za svého života škodil druhým, zemřel podivným způsobem, nebo byl nakažen kousnutím jiného upíra.

Asi nejznámější důkaz víry našich předků v upíry najdeme ve středočeských Čelákovících. Archeologové zde před lety našli čtrnáct koster, které byly všechny poškozené tak, aby jim bylo znemožněno vylézt z hrobu.

Čelákovičtí upíři

Dříve totiž panovalo přesvědčení, že někteří lidé mohou i po smrti škodit živým. Proto podezřelé mrtvé pohřbívali se svázanými rukama či nohama, s ústy ucpanými hlínou a obličejem dolů – tedy v poloze na břiše. To vše proto, aby se „nemrtví“ nemohli vyhrabat z hrobu a škodit. Někdy však i po takovém pohřbu docházelo k událostem, ze kterých ho současníci vinili. Třeba udeřil blesk, vznikl požár nebo se objevila nakažlivá nemoc. Potom nezbylo než hrob „upíra“ vykopat a oddělit mu hlavu, případně probít jeho srdce dřevěným kulem. Na čelákovickém pohřebišti jsou takto posmrtně o hlavu připravené čtyři kostry, v jedné našli archeologové dřevěný kolík zaražený do levé části hrudníku.

Středověkých hrobů, v nichž jsou lidé pohřbívaní tak, aby nemohli z hrobu vycházet, je u nás i po celé Evropě více, jde však jen o jednotlivé případy na běžných pohřebištích. „Upírský hřbitov“ v Čelákovících je ojedinělý.

Snad nejznámější knihou o upírech je Drákula od britského spisovatele Brama Stokera.

Jako předloha mu posloužil kníže Vlad III. Tepeš, jehož knížectví je dnes součástí Rumunska. V první polovině 15. století, kdy Vlad III. žil, však bylo samostatné.

Přízvisko Tepeš [Cepesh] znamená Narážec neboli Napichovač a získal jej díky svému oblíbenému způsobu poprav nepřátel a krutosti. Je však třeba pamatovat, že doba, ve které žil, byla neobyčejně drsná a jeho knížectví bojovalo o holou existenci s Turky i Maďary. Upíra z něho udělali až za nějakou dobu po smrti.

Legendu přživuje i to, že nevíme, kde leží jeho ostatky. Když v roce 1931 otevřeli rumunští archeologové údajnou Vladovu hrobku v klášteře na ostrově Snagov uprostřed stejnojmenného jezera, byly v ní jen staré zvířecí kosti. Po delším pátrání byl na ostrově objeven další hrob. V něm údajně ležela rakev s lidskými kostmi, zabalenými v černém, zlatě vyšíváném rouchu a se šperky s dračím motivem. Nikdo však nález blíže nestačil zkoumat, při přepravě ostatků do muzea v Bukurešti se totiž vše záhadně ztratilo.

Je možné, že pověsti o upírech mají i reálnější základ. Existuje totiž vzácná nemoc krve, při níž uniká z organismu železo. Jmenuje se porfyrie. Nemocní mají nápadně bílou a jemnou pokožku. Časem u nich dochází ke znetvoření obličeje: tuhnou jim rty a dásně, zuby působí výrazněji. Pobyť na slunečním světle příznaky nemoci urychluje, u pacientů vznikají červené skvrny na kůži, rostou jim chlupy na rukou a obličeji, červenají zuby. Postižení proto žijí pouze v noci a raději se vyhýbají lidem. Jsou alergičtí na česnek, ten totiž rozpouští železité krevní barvivo a brání organismu v jeho vytváření.

Patrik Litschman, 6.A

Zdroj: internet

PŘÍBĚHY PODLE PŘÍSLOVÍ

Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá

Skončil školní rok a začaly prázdniny. Byly to parné prázdniny, a proto se patička kluků, „místních flákačů“, chodila koupat do rybníka nedaleko vesničky.

Jako obvykle se kamarádi nahrnuli do rybníka a užívali si pohodičku. A jako obvykle stranou všech seděl na mezi Tomáš a díval se na kluky, jak se koupou. Tomáš byl zamlklý kluk, ani ve třídě moc kamarádů neměl.

Pavlovi to nedalo, šel za Tomem a povídá: „Zdar chlape, pojď za námi.“ Tom se smutně podíval a řekl: „Dík, ale já neumím plavat.“ Zbytek party vybuchl smíchem. Jakub křičí, že je to ubožák, když neumí plavat, a směje se mu, ale Pavel Toma uklidňuje: „Z těch pitomců si nic nedělej. Chceš se naučit plavat?“ Tomáš se rozzářil a souhlasil s nabídkou.

Kluci se skamarádili a užívali si „super prázdniny“, během kterých se Tom naučil plavat. Jakub byl našťvaný a záviděl jim to jejich kamarádství.

Skončily prázdniny. Tomáš s Pavlem si spolu sedli do lavice. Paní učitelka zadala první slohovou práci o prázdninách. Tomáš exceloval, zatímco Pavel dostal pětku, protože nic neodevzdal. Po nějaké době paní učitelka zadala další slohovou práci, tentokrát na téma přísloví. Tomáš měl už polovinu napsanou, ale Pavel zíral na prázdný papír a nic ho nenapadlo. Tomáš si toho všiml a řekl si, že mu pomůže. Chvilí zapřemýšlel a pak povídá: „Hele, vezmi si přísloví „Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá“ a napiš, jak ses naučil plavat a já ti teď pomáhám se slohovkou.“

Pavel se toho chopil a napsal slohovku na jedničku, dokonce byla tak dobrá, že ji paní učitelka přečetla před celou třídou.

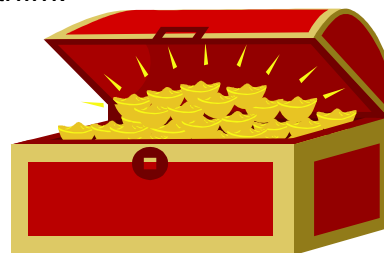

Marek Perna, 9.tř

Pro dobrotu na žebrotu

Byl jednou jeden král, který kraloval v království u vesnice Liptákov. Tento král byl znám tím, že všem poddaným, co neměli peníze, rozdával královské zlato, protože mu jich bylo líto, jak jsou chudí.

Jednou za ním dokonce přišel král vedlejšího království. Naříkal, jak moc je chudý, a kolik potřebuje peněz, že nemá co jíst a podobně. Král mu tedy dal pytel zlatáček, což bylo dvakrát víc, než dával ostatním.

Jednoho dne se král z Liptákova šel podívat, kolik mu zbylo zlatých, ale uviděl jenom jeden pytel. Zjezily se mu hlasy na hlavě, lépe řečeno na paruce, a s velkým křikem se rozběhl za svými třemi rádci.

První rádce byl vysoký asi dva metry a králi radil a napovídal to, co bylo v jeho prospěch. Druhý byl menšího vzrůstu a mluvil tak rychle, že mu nikdo nerozuměl, ale králi se jeho nápady velmi zamlouvaly. A třetí, ten z nich byl nejlepší. Vůbec neuměl mluvit, ale panu králi se líbila jeho gesta.

Jakmile se jim svěřil se svým problémem, dali se do radění. První si na kalkulačce začal počítat, co mu vyjde nejlépe, druhý začal něco brebentit, ale nikdo nevěděl, o čem mluví, jenom ten třetí pokyvoval hlavou, že ví všechno nejlépe. Král tedy pochopil, že si musí poradit sám. Dlouho dumal a nakonec ho napadlo, že si všechny peníze, které dal poddaným, vezme zase zpátky.

Příštího dne svolal všechny občany a řekl jim: „Do zítřejšího poledne tady chci všechny peníze, co jsem vám dal!“

Další den se na náměstí nepohnula ani myška. Král pochopil, že mu nikdo nic nevrátí. Od té doby už nikomu nic nepůjčil.

Martina Novotná, 9. tř

Jedna chyba sto jiných za sebou táhne

Je dubnové slunné odpoledne a ze školního autobusu právě vystupuje malá holčička. Ve svých drobných fialových botičkách dělá tak malé krůčky, jako by se jí do chůze moc nechtělo.

„Ahoj,“ volá na ni bělovlasá stařenka, „proč se tak loudáš? Pojď rychleji, vystydne ti polévka.“

„Už jdu,“ odpoví děvče a rozběhne se ke své babičce.

„Jsi nějaká smutná, stalo se ti něco?“ ptá se.

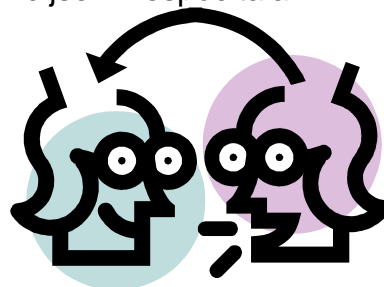
„Ne,“ na to vnučka, ale má na krajíčku.

„Tak mi to pověz. Já tě přece nekousnu.“

Holčička se nakonec svěří se svým trápením:

„Když dneska to byl strašný den. Ráno jsem zaspala, nestihla jsem autobus, přišla jsem pozdě do školy a paní učitelka mi vynadala. Aby toho nebylo málo, vyvolala mě k tabuli na to, co jsem se chtěla učit v autobuse, takže jsem dostala pětku. Další hodinu jsme měli matematiku. Psali jsme písemku na malou násobilku, ale jak jsem byla rozrušená a taky protože mi to vůbec nejde, nic jsem nespočítala.“

Děvče je smutné čím dál víc, ale přesto pokračuje: „Poslední hodinu jsme měli čtení. Pan učitel mě vyvolal, jenže já jsem si spletla stranu, protože jsem přemýšlela o tom, co řeknu rodičům o té pětce, tak jsem začala číst něco jiného. On mi vynadal a dal poznámku za to, že nedávám pozor.“

„Chudáčku, ty jsi měla tedy hrozný den,“ lituje ji babička, „jak se říká, jedna chyba sto jiných za sebou táhne! Neboj se, to se spraví“

„Hm“ odpoví na to vnučka smutně.

CRR!

CRRRRR! CRRRRR!

Rychle sáhnou po budíku, který vydává ty příšerné pronikavé zvuky, a snažím se ho nějak vypnout. To byl zvláštní sen, už dlouho se mi nezdálo o tom, jak jsem byla malá. Tak si ještě chvíli lehnu, snad se nic nestane...

O TŘICET MINUT POZDĚJI:

Zazvoní mobil. Probudím se a zmateně se podívám na budík, který tolik nesnáším. Půl osmé.

„Ale ne! Je tak pozdě! Vždyť máme v práci za čtvrt hodiny poradu!“

Anna Hartmannová, 9. tř.

Všude doma nejlépe!

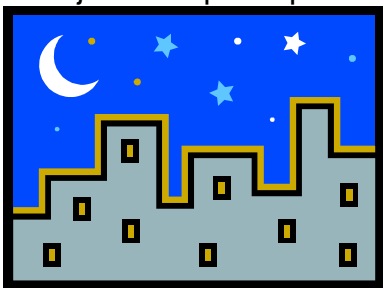
Bylo ráno jako každé jiné a venkovský kocour Mikeš se povaloval na svém oblíbeném místečku u chalupy. Jako každé ráno měl u dveří nachystanou misku mléka. Jeho život na venkově mu vyhovoval. Celý den se vyhříval na sluníčku, a když už měl dost lenošení, šel si ulovit myšku nebo dovádět s ostatními kocoury.

Co měl však nejraději, byly jeho noční toulky po okolí. Líbilo se mu to ticho a zářící měsíc, který mu svítil na cestu. A když se vrátil z noční obchůzky, čekala na něj v chaloupce vyhřátá deka a někdy i ta dobrota.

Když tak jednou zase Mikeš pozoroval noční oblohu, uvědomil si, že ho venkovský život nebaví. Chtěl by zažít nějaké dobrodružství. A napadlo ho, že jediným místem, kde se nikdy nebude nudit, je město.

„Ve městě bydlí můj bratranec Tom, jistě mě rád uvidí a nechá mě u sebe bydlet. Užijeme si spolu spoustu zábavy.“

A tak si hned ráno Mikeš sbalil vše potřebné a opustil vše, co měl tak rád. Svou deku, přátele a hlavně vůni venkova.

Když přišel do města, uviděl tolik lidí a rušného života, až se jednu chvíli lekl, že ve všem tom zmatku Toma nenajde. Potuloval se tedy po temných uličkách a pátral. Najednou potkal divnou kočku, byla celá ušmudlaná a poněkud páchla.

„Ahoj, jmenuji se Mikeš a hledám svého bratrance Toma. Nevíš, ve kterém domě bydlí?“

Divná kočka se pousmála: „Ráda tě poznávám Mikeši. Jmenuji se Endy. Je

vidět, že nejsi zdejší, když nevíš, že městské kočky příbytky nemají, ale kde přebývá, to ti říct můžu, a když budeš chtít, tak tě k němu i dovedu.“

„Jo, budu moc rád.“

A tak se Endy a Mikeš vydali spolu dál po zatuchlých uličkách.

Když přišli k jedné staré oprýskané popelnici, vylezl z ní Tom. Bylo to radostné shledání:

„Tome, tak rád tě vidím. Přišel jsem za tebou, protože se stěhuji do města za dobrodružstvím.“

„To jsi na správném místě. Pojď, provedu tě tu.“

Tom Mikeše vedl po ulicích a ukazoval mu obchody, parky a hospody. Mikeši se to moc nelíbilo, a když přišli k popelnici, Mikeš byl unavený a hladový:

„Tome, jsem hladový, tak kde mám nachystanou misku mléka?“

„Hahaha, milý bratráčku, tady v popelnici si něco najdi a pak si tu usteľ.“

Mikeš stál překvapeně na místě.

Tu noc Mikeš nemohl usnout. Byl hladový a v popelnici se mu spát nechtělo. Pozoroval měsíc a divil se, že i když se kolem něj všechno změnilo, měsíc je pořád stejný. Myslel na přátele, na teplou deku, na misku mléka a na venkovské ticho, které mu opravdu chybělo. Ve městě i v noci blikala světla, troubila auta a lidi se v ulicích nahlas smáli. Navíc mu zdejší kočky připadaly divné. Věděl, že dobrodružství je konec, ale jeho stesk po věcech, co měl tak rád, byl silnější.

Ráno se tedy rozloučil s bratracem a vydal se na cestu domů.

Doma našel svou teplou deku, misku mléka a přátele, které měl tak rád.

Kateřina Popková, 9. tř.

Foto: klipart

NONSENSOVÁ POEZIE

ANEB HŘÍČKY SE SLOVÍČKY

Znám jednoho lupiče z Krasava,
nikdo před ním nic neschová.
Z cizích věcí postavil si dům,
dlouho nedostal se ke dluhům.
Až pan Lupič z jiné vesničky
připravil ho o všechny jeho věcičky.

Vídám podivína ze Lhoty,
nikdy nenosí kalhoty,
asi na ně chudák nemá,
a tak je mu pořád zima.

Dagmar Eckertová, 7.A

Byla jedna slečna v Praze
koupila si hodně kolomaze,
avšak kolo neměla
co s ním tedy dělala...

Bydlí jeden pán v Troubsku,
kouká se pořád na housku,
nikdo neví, co tam vidí,
hází housky po silnici.

Martina Hudíková, 7.A

Znám chlapce z Londýna,
sbalila ho blondýna,
neměl ji však vůbec rád,
nechtěl být s ní kamarád,
protože byla hrozně hloupá,
vlezla se jí do lebky jen kroupa.

Jiří Králík, 7.A

Foto: klipart

DĚJEPISNÉ RÝMOVÁNÍ

Karel Veliký

Ač byl Karel Veliký,
nosil boty malinký.
Byl to slavný panovník,
ale líný stavebník.
Byl korunován na císaře,
a poddaní na houbaře.
K večeři měl kuřata,
a pak spadl do bláta.

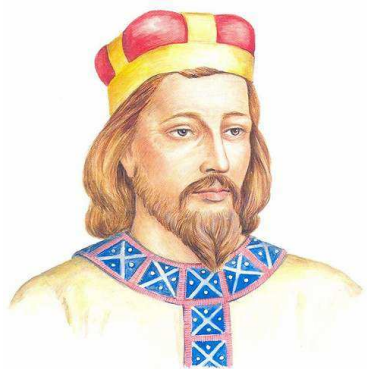
Martin Sázavský, 7.A

Věrozvěsti

Dva věrozvěsti k nám přišli z Řecka,
pro Velkou Moravu to byla pecka.
Konstantin a Metoděj se jmenovali,
křesťanství k nám přinést měli.
Složili písmo hlaholici,
jež změnila se v cyrilici.
Bibli přeložili do jazyka slovanského,
jimi staroslověnštinou nazvaného.
I když jejich žáci byli vyhnáni,
nejsme žádní pohani.
Velkou Moravu čas odvál
však křesťanství tu žije dál.

Terezie Novotná, 7.A

Svatý Václav

Kníže Václav, panovník hezký,
bojoval statečně za svůj lid český.
Všechno se naučil, i číst a psát,
stal se z něj opravdu skvělý diplomat.
Výchovou babičky Ludmily svaté,
stává se ochotně křesťanem také.
Matka chce vládnout, po moci vzdychá,
tak tchýni Ludmilu uškrtit nechá.
Ani bratr Boleslav nemá ho rád,
smrt čeká Václava u kostelních vrat.

Marie Vidláková, 7.A

Svatý Václav

Ludmila, Václavova babička,
naučila ho vařit vajíčka.
Stal se horlivým křesťanem,
A dnes je naším patronem.
Byl i dobrý bojovník,
ale hlavně moudrý panovník.
Když s Jindřichem vyjednával,
bratr meč si přichystával.
Nechal zabít Václava,
probodli ho až na záda.
Na Václaváku na koni si sedí,
a ochraňuje naši českou zemi.

Jiří Dlapka, 7.A

Boleslav I.

Boleslav I. na řece Lechu,
vyhrál bitvu a soupeři šli k mechu.
Tančil, zpíval, hodně pil,
pod vlivem vína mě i zbil.
Bolelo to, přiznávám,
jinak je to hodný pán.
Na omluvu dal mi vázu,
já mu kolem hlavy gázu.
Všichni byli spokojeni,
jen to jídlo bylo moc kořeněný.

Linda Koshi, 7.A

Boleslav II.

Boleslav II. byl statný muž,
ženy odháněl, v ruce kuš.
Jiní muži v něm měli vzor,
stoupal jako slunce nad obzor.
Za své vlády mnoho dokázal,
schopnost vlády skvěle ovládal.
Založil první biskupství,
čímž pomohl křesťanství.
Vyvraždil Slavníkovce na Libici,
na hrob jim nedal ani kytici.

Linda Koshi, 7.A

Vikingové

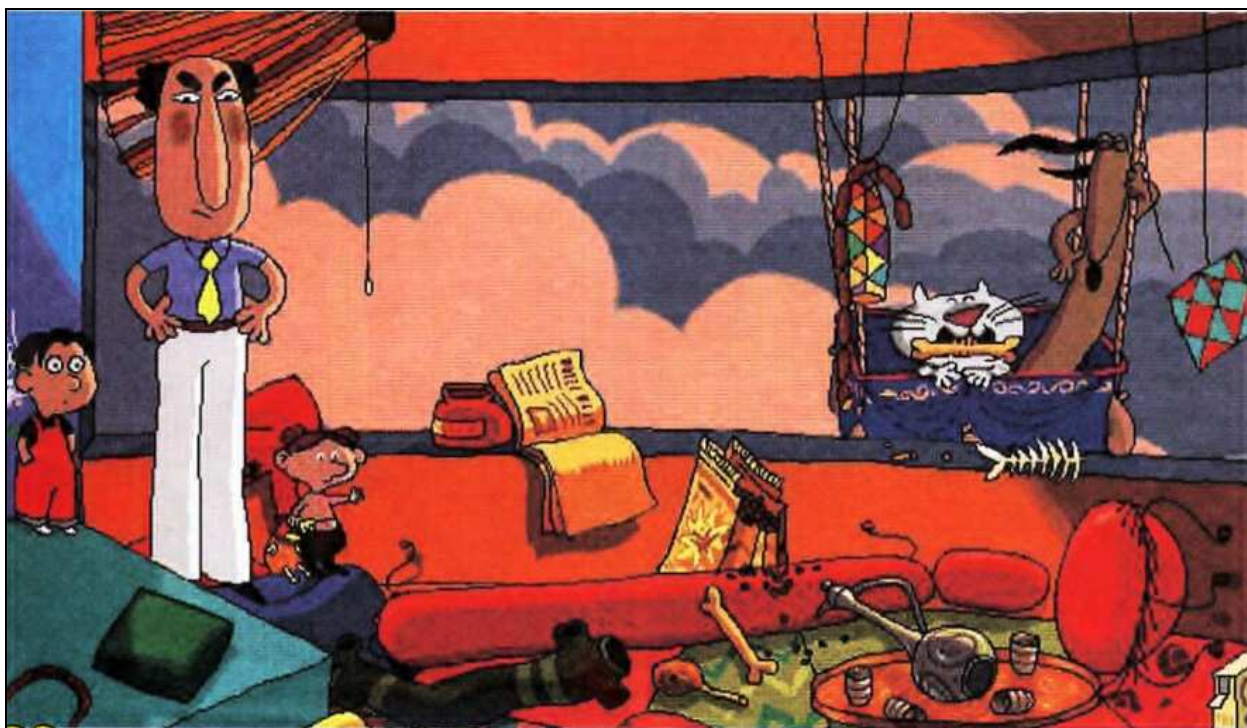
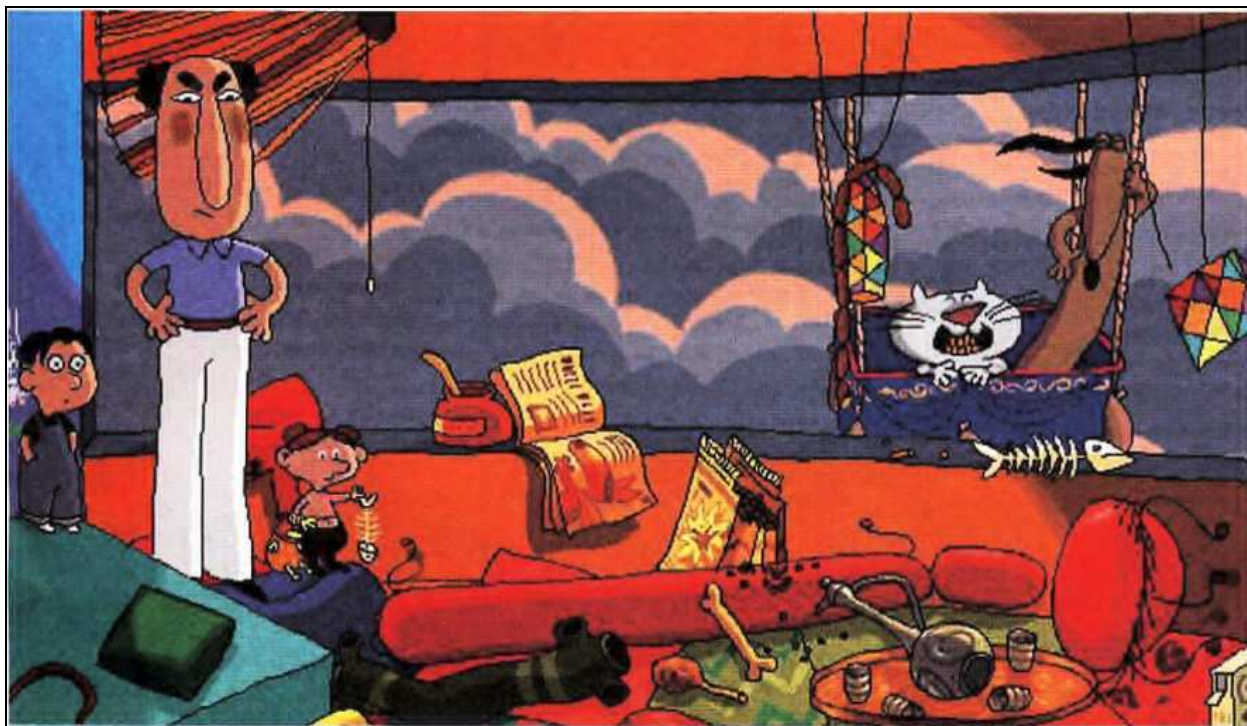
Vikingové byli páni,
každé vody kapitáni.
Stavěli si dobré lodě,
vyznali se ve světové vodě.
Východní Evropa byla také jejich,
jezdili na řekách po peřejích.

Dagmar Eckertová, 7.A

HLEDEJ 10 ROZDÍLŮ

Potrapte si hlavičky a najděte, kde malíř udělal chybu.
Bystré oko!

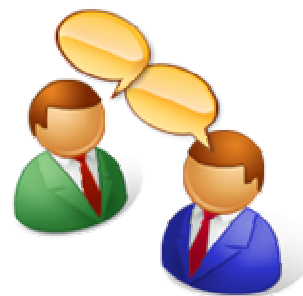
Řešení naleznete na konci časopisu.

Linda Koshi, 7.A

Zdroj: Méďa Pusík

CIZÍ JAZYKY SNADNO A RYCHLE

„Do you speak English?“
 „Có?“
 „Do you speak English?“
 „Có?“
 „Mluvíte anglicky?“
 „Yes, yes.“

Abyste takhle nedopadali, dovolili jsme si připravit malý rychlokurz jazyků. Začneme polštinou a vietnamštinou.

Malý česko-polský slovník:

lopata - *ruczny przenosnik materialów sypkich*

neprůstřelná vesta – *kamizolka kuloodporna*

kamzík - *turystyczna koza*

stolní ventilátor - *helikoptera pokojowa*

ježek - *kaktus pochodowy*

rychlík - *šilena mašina*

blecha - *gangster košulowy*

saze - *presovana tma*

kaktus - *ježek stojoncy*

fronta - *pan za pana*

myš - *revizor komorowy*

veverka - *potkan stromowy*

věš - *turysta vlasowy*

zubní kartáček - *ščetka papulowa*

holící strojek - *kombajn bradowy*

učitel - *valuch prázdninowy*

železničář - *povaleč perónowy*

hromosvod - *pasca na pěruny*

helikoptéra - *komár benzinowy*

deštník - *haderek na kyječku*

Vietnamsko-český konverzační slovník:

Bíden. – *Dobry den.*

Nemišesky. - *Univerzální odpověď.*

Kvalita chodinky, žlato, cibro, ci mesice dou. - *Skvělé hodinky.*

Tet kabelu? - *Chcete zboží zabalit?*

Šuši pani šuši. – *Model je podle poslední módy.*

Tojemalo. - *Za tuto cenu vám to neprodám.*

Požkej, požkej, takdobže. - *Počkejte, určitě se nějak domluvíme.*

Ditisou. - *Velikost je akorát.*

Čislo doblý, vyvelkej. – *Potřebujete větší velikost.*

Co komu? - *Jakou si přejete přílohu?*

Sešupem? - *S kečupem?*

Ho ši ci? - *S hořčicí?*

Kpisí máseso? - *K pití máte co?*

Douchut. - *Dobrou chuť.*

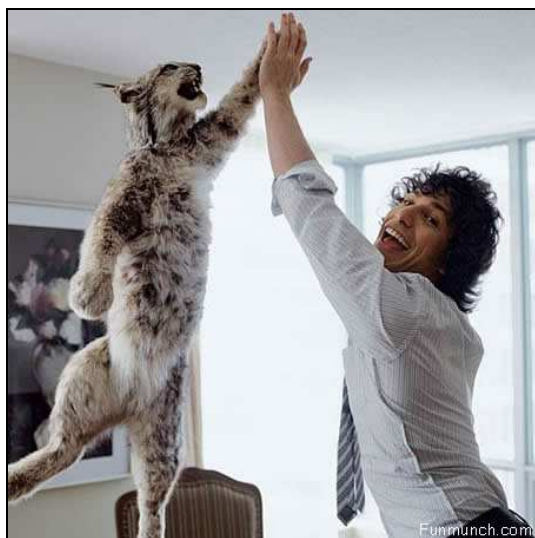
Dvasát šest. - *Podle cifry na pokladně buď 26, nebo 96.*

Cica pade. – *Obvyklá cena oblečení.*

Našanou. - *Na shledanou.*

REEE-KLAAA-MAAAA

**Kupte vašim kočičkám
zdravou výživu
MAXPETS!**

TAK NA TODLE SI PLÁCNEME!

Daniel Pavlů, 7.A

Kupte si superschopnosti!

**Superschopnosti - dají Vám
sílu do kostí.**

Lukáš Kugler, 7.A

**!NEJKVALITNĚJŠÍ
POMOCNÉ
TAHÁKY
PRO ŠKOLÁČKY I
ŠKOLÁKY!**

Nevíte? Nemáte čas? Je tu řešení! Naše firma Tahák a spol. pomůže v těžké chvíli! Velmi rychlé doručení a kvalitní služby!

Zavolejte na číslo 752688123 nebo napište e-mail na adresu tahak.spol@tahaky.cz

Vaši objednávku odešleme do 30 minut.

**NEVÍŠ? NEVÍŠ.
NAPIŠ! OPIŠ!**

Dagmar Eckertová, 7.A

BUĎTE S NÁMI STÁLE SVĚŽÍ!

Nabízíme vám zcela novou zubní pastu Í HÁÁ! S touto pastou máte záruku nejen dokonale svěžího dechu, ale i krásně bělostných zubů. Ve vašich ústech po použití zubní pasty Í HÁÁ! nezbude ani jediný zubní kaz.

Linda Koshi a Terezie Novotná, 7.A

*ŠTĚSTÍČKO SE DÁ KOUPIT
LEVNĚJI NEŽ VÝLET DO
KOSMU!*

Sára Šilgeraiová, 7.A

VYPADLÝ ZUB

*Chceš vypadlý zub?
Tak neváhej a hned si ho
kup!*

**NOVĚ V NAŠICH
PRODEJNÁCH.**

Anna Rychnovská a Natálie Feitová, 7.A

Prodejna špendlíkových hlaviček ŠPENDL

Máte špendlík a nemáte hlavičku?
Zajděte do ŠPENDLU.

Plastové, kovové nebo titanové
hlavičky v různých tvarech a
barvách.

Jakub Dvořáček, 7.A

VYBER SI SVŮJ STYL!

Módní návrháři a vlastně i celý módní svět nám v dnešní době nabízí tolik možností, kombinací a stylů, že jen těžko dokážeme odhadnout, který je pro nás ten správný.

Můžete být tvrdá rockera, roztomilá barbie, něžná lady nebo mít kuráž a občas zkusit něco výstředního, každopádně nejlepší styl je ten Váš. Ten, který jste si zvolila a cítíte se v něm sama sebou, bez ohledu na to, co zrovna „frčí“ za módu.

Někomu ke spokojenosti stačí jen tričko a kalhoty, jiný má zase rád odvážné střihy a některé své modely doplní nějakým tím zajímavým doplňkem, a jestli se občas ztrácíte v módní světě, mám pro Vás nachystáno pár ukázek...doufám, že si vyberete.

Chtěla bych Vám dodat trochu inspirace, a pokud se ještě pořád budete ztrácet ve světě módy, běžte například s kamarádkou nakupovat a kupte si, co se Vám budou líbit.

Pamatujte, že Vaše oblečení nemusí být zrovna podle nejnovějších trendů. Klidně můžete nosit to, co se zrovna líbí Vám, a pokud se v tom budete cítit svá, okolí to na Vás pozná a vždycky budete vypadat krásně.☺

Roztomilá Barbie

Určitě znáte panenku Barbie, blond vlasy, minisukně, vysoké podpatky, trička na ramínka a to vše v růžové nebo fialové barvě. Barbie styl ale není jen o tom, mít co nejrůžovější tričko, ale také o tom, být co nejelegantnější a roztomilou slečnou. ☺

Barevné retro

Možná, že na staré časy už mnoho lidí zapomnělo, to se však nedá říct o módních návrhářích, kteří se stále vracejí do starých dob a neustále zařazují staré střihy do svých kolekcí. Proč taky ne? Móda byla barevná, nápaditá, odvážná a originální.

Sportovkyně

Ženy potřebují být „načančané“ a originální, proto většinu jejich šatníku tvoří barevné oblečení se zajímavými střihy a vzory. Ovšem některým ženám ke spokojenosti stačí

pouze tričko a džíny. Pokud se ale nebojí, nevybírají si pouze jednobarevná trička, a džíny, občas si vezmou džínovou sukni a barevnou halenku. To vše doplní například tenisky, sandálky, žabky, sportovní taška, mikina nebo bundička a kšiltovka.

Kateřina Popková, 9. tř.

Zdroj: internet

REDAKČNÍ RADA:

Patrik Litschmann, 6.A, Jan Švestka, 6.A, Kristýna Dostálová, 6.A, Linda Koshi, 7.A, Terezie Novotná, 7.A, Sára Šilgeraiová, 7.A, Eliška Stehnová, 9.tř., Lucie Lišková, 9.tř., Kateřina Popková, 9.tř. a tiskařský šotek.

Redakce pracovala pod vedením Mgr. Vlasty Sokolové.

ŘEŠENÍ TESTU POZORNOSTI „HLEDEJ 10 ROZDÍLŮ“:

Rybí kostra v ruce holčičky, kost v kočičí tlamičce, prázdná stránka časopisu, lžice v nádobě, mraky, kravata mračícího se muže, rybí kostra ležící pod kočkou, lampion visící ze stropu, kalhoty malého chlapce, párky visící u lampionu.

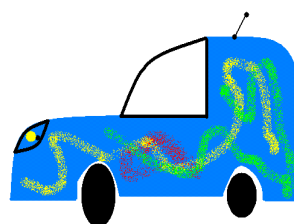
MÁME VÁS RÁDI A JSME KAMARÁDI.

Puma je dokonalý domácí mazlík, kterého si zamilujete. Není náročný a má moc rád společnost.
UCHOVÁVEJTE MIMO DOSAH DĚTÍ!!!

Martina Hudíková, 7.A

NEROZBITNÉ AUTO

Toto je skvělé nové auto, stojí pouze 1455,-. Už se nemusíte bát, že auto nabouráte. Toto auto je nerozbitné, je totiž *namalované*. Až ho nebude chtít, tak ho vymažte z počítače.

Martin Sázaravský, 7.A

Petsdog

Chcete, aby měl Váš pes dostatečnou energii?

!!!!Kupte mu PETSDOG!!!!

Miroslav Boldi, 7.A

Váš domácí miláček

Kupte si nového domácího miláčka, sice trochu kouše, ale je hravý, přítulný, učenlivý, docela hezký. Je to prostě domácí mazel. Nemusíte ho venčit, on venčí vás. Garance nejlepší ceny.
MAZEL, KTERÝ NEČURÁ, ALE OLEJUJE.

Jiří Dlapka a David Šnajdr, 7.A